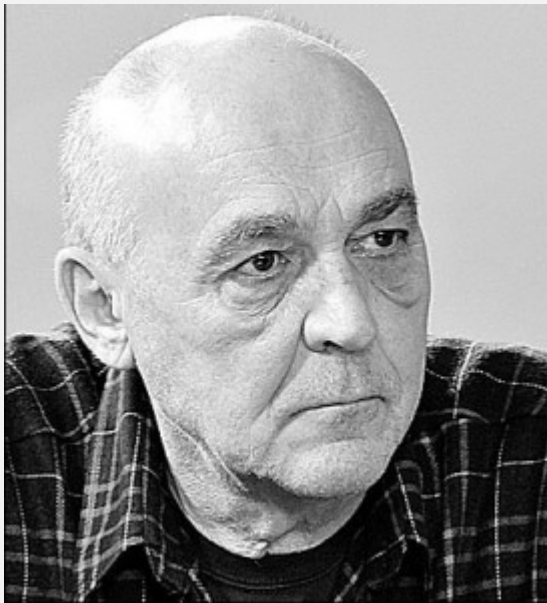

Pogled preko reke: azilanti

Ovo je zanimljiva priča: do prošle srede naša i mađarska policija nahvatale su već preko pet hiljada ilegalnih prelaznika (to je službeni naziv) granice između dveju država. U najvećem delu reč je o kosovskim Albancima, sa sve porodicama (40 odsto su maloletna deca). Veljović kaže da ih je sve više sa višim obrazovanjem; ranije je prolazila sirotinja. Ta najeza traje od septembra, najmanje.

Čudno je to što su obe policije, mađarska i naša, to morale znati odmah. Desilo se, međutim, da je pažnju javnosti na tu najezu azilanata privukla Slobodna Evropa akcijom svojih dvaju sjajnih reportera (Ognjen Zorić i Norbert Šinković) sa obeju strana granice: danima su svakodnevno javljali o tome, razgovarali s nesrećnim ljudima, čak i slikali za televiziju. Bile su potrebne dve nedelje tog izveštavanja da se policije pokrenu. Od septembra do pre neki dan pak prošlo je – kaže nemačka policija – dvadesetak hiljada uglavnom albanske sirotinje s Kosova i zatražilo azil u SR Nemačkoj.

Sada su svi počeli da se ističu u službi: naši su angažovali Žandarmeriju za ispomoc, zajedno s Mađarima dovodimo austrijske i nemačke graničare s najsavremenijim termovizijskim kamerama itd.; šefovi policije nalaze se na sastancima kriznih štabova i sve je ne može biti lepše.

Uz malo boljeg obaveštajnog rada ova se najeza mogla predvideti. Moj drug Zlatko iz Velike Hoče kod Orahovca, čovek ozbiljan, govori mi već nedeljama da su lokalna albanska sela u toj oblasti (Metohija) sve praznija: narod se seli ka Evropi, od puke sirotinje i beznađa; ostaje pustoš, kao – bože oprostite – u severnom Banatu.

Sve se to golim okom moglo videti odmah u septembru kad su „majstori“ shvatili i počeli da organizuju azilantske konvoje koji su bez problema prevozili sirotinju do Subotice (tačnije Palića). Tamo su ih već čekali taksisti, koji čak više i ne pitaju, nego voze odmah u taj neki hotel „Lira“ na Paliću, gde su „majstori“ koji će ih odvesti na „zelenu granicu“ bez nadzora (a to je granica EU!) i pokazati im prstom kuda da idu, uzevši im bar 30 evra po duši. Prethodne nedelje je taj hotel zatvoren, ali šta vredi – glavina je već prošla.

Čemu nas ova priča uči? Kao prvo, da je cela ta galama oko „trgovine ljudima“ (ilegalnim migrantima, to jest) bila prazna. Kao drugo, da je nekome bilo stalo

da što više kosovskih Albanaca ode s Kosova; taj neko nisu samo srbijanske vlasti, nego i kosovske, koje to znaju i dopuštaju.

Kao treće, da to bez policijske korupcije nije išlo.

Miša Vasić